

Sygn. akt II AKzW 1437/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SSA Helena Kubaty

Protokolant: Damian Skril

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. **Dariusza Wiory**

po rozpoznaniu w sprawie **R. B.**

skazanego za przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. i in.

zażalenia złożonego przez dyrektora Zakładu Karnego w C.

na postanowienie Sądu Okręgowego wB.

z dnia 7 sierpnia 2013 roku, sygn. akt(...)

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

-.

- na mocy art. 77 § 1 k.k., art. 78 § 1 k.k. i art. 80 § 1 k.k. udzielić R. B.s. L., ur. (...)w M., skazanemu prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w J.z dnia 03.11.2011 r. sygn. (...)za przestępstwo z art. 177 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, której koniec przypada na dzień 28.09.2015 r., ustalając okres próby do dnia 22.10.2015 r.;
- na mocy art. 159 § 1 k.k.w. oddać warunkowo zwolnionego pod dozór kuratora sądowego sądu właściwego dla miejsca zamieszkania skazanego, a na mocy art. 72 § 1 pkt 4 k.k. nałożyć na niego obowiązek podjęcia pracy zarobkowej;

2. wydatkami postępowania odwoławczego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 07.08.2013 r. Sąd Okręgowy w B.odmówił skazanemu udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Zaskarżył je dyrektor Zakładu Karnego w C. podnosząc między innymi, że skazany daje gwarancję przestrzegania norm prawnych, więc wniósł o udzielenie mu warunkowego zwolnienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne. Nie ulega najmniejszych wątpliwości, że zachowanie skazanego w jednostce penitencjarnej uznać należy za wzorowe, zważywszy na szereg uzyskanych przez niego nagród, prawidłowe korzystanie z systemu przepustowego, nienaganne wykonywanie pracy poza terenem zakładu karnego, czy odbywanie kary w systemie programowanego oddziaływania oraz prezentowaną postawę wobec przełożonych i współosadzonych, a także samego czynu. Ponieważ jednak zasadniczym powodem odmowy udzielenia skazanemu warunkowego zwolnienia było uznanie przez sąd I instancji, iż szczególnie negatywny charakter przestępstwa, za które odbywa on karę, sprzeciwia się przyjęciu pozytywnej prognozy społeczno-kryminologicznej, do tej kwestii przede wszystkim należy się odnieść.

Otóż, faktem jest, iż kategoria, bądź szczególne okoliczności popełnionego przestępstwa mogą rzutować na ocenę owej prognozy, ale wyłącznie w kontekście, w jakim wskazują one na takie cechy osobowościowe skazanego, które niosą ze sobą określone z jego strony zagrożenie społeczne. Takich zaś cech omawiany skazany nie wykazuje, a wręcz przeciwnie, w miejscu zamieszkania cieszył się i cieszy bardzo pozytywną opinią, co wprawdzie sąd I instancji odnotował, ale nienależycie ocenił.

Nie wiadomo poza tym w czym sąd ten dopatrywał się szczególnie negatywnego charakteru popełnionego przez niego przestępstwa, bo tego nie napisał. Z opisu zaś czynu nie wynika nic szczególnego poza wypełnieniem jego znamion. Na dodatek ustawodawca, określając w art. 78 k.k. warunki formalne warunkowego zwolnienia, nie powiązał ich z określonymi kategoriami przestępstw, co oznacza, że skazany, który odbywa karę po raz pierwszy może uzyskać takie zwolnienie już po odbyciu połowy kary. Na etapie wszak postępowania wykonawczego nie ma już podstaw do ponownego wagi tych okoliczności, które rzutują na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu i wymiaru kary.

Nacisk musi być bowiem położony na aspekt przyszłościowy, prognostyczny, związany z respektowaniem prawa przez skazanego na wolności po opuszczeniu murów więziennych. Ocena zaś owej prognozy wywiedziona być musi przede wszystkim z przesłanek związanych z efektami prowadzonej resocjalizacji, a zatem efektami prewencji indywidualnej, a nie oczekiwaniami społecznymi.

Lektura akt osobowych skazanego uprawnia natomiast do twierdzenia, że przestępstwo, którego się dopuścił, choć w swych skutkach bardzo poważne, miało charakter incydentalny, w jego życiu, a z jego powagi w pełni zdaje sobie sprawę.

Jest poza tym osobą o ustabilizowanej sytuacji życiowej i rodzinnej, która przed osadzeniem sprawowała opiekę nad małoletnią córką, umieszczoną obecnie w rodzinie zastępczej, co też nie jest bez znaczenia przy rozważaniach o celowości i zasadności udzielenia mu warunkowego zwolnienia oraz oczekiwaniami z tym związanych.

Nie można jednocześnie zgodzić się z sądem I instancji, że skazany został doprowadzony do odbycia kary, bo przecież był tymczasowo aresztowany i od zatrzymania go w dniu 28.03.2011 r. nieprzerwanie przebywa w zakładzie karnym.

Na koniec zaś podkreślenia wymaga, że udzielenie warunkowego zwolnienia nie jest darowaniem kary, lecz zmianą warunków jej wykonywania i to pod kontrolą kuratora, a niecelowość utrzymywania w jednostkach penitencjarnych na koszt podatników skazanych, co do których cele resocjalizacji zostały osiągnięte da się uzasadnić racjonalizacją karania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżone postanowienie i orzekł jak w części dyspozytywnej.

Z. odpis postanowienia doręczyć Dyrektorowi Zakładu Karnego w C. i skazanemu